

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RELATIEF

toneelspel in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2217

ISOLA

eenakter voor jongeren

door

Rob Kuipers & Paul Lichtenberg

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr. 2769

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

BERNARD
CHRIS
DIANA
ARNOLD
GITTA
JELKA
EVELINE
VERBRUGGEN
FLEUR
HALINA

DECOR

Op het toneel staan tafels en stoelen als in een lokaal. De toeschouwer kijkt ernaar alsof hij voor de klas zit met het schoolbord in zijn rug. Links is de deur, aan de achterwand hangen posters en foto's, rechts zijn er ramen.

Op een paar tafeltjes links vooraan in het lokaal staan dozen met enveloppen en er liggen stapels gekopieerde brieven.

(Bij deze stapels staat Bernard die een lijst met namen en adressen in zijn hand houdt en zorgelijk bekijkt, hoeveel werk het is. Daarna gaat hij zitten en vouwt een beetje sloom brieven in drieën. Diana zit alleen in een bank. Ze pakt een spiegeltje uit haar rugtasje en kijkt of haar make-up nog goed zit. Ze haalt een zwart puntje bij haar wimpers weg en beweegt haar lippen over elkaar, alsof ze die net gestift heeft. Ze stopt het spiegeltje weg en kijkt verveeld rond, waarbij ze de anderen in het lokaal opneemt. Haar blik rust iets langer op Bernard. Hij neemt geen notitie van haar. Ze zucht en gaat met haar hoofd op haar armen op de tafel liggen. Chris zit enigszins terzijde met de stoel op twee poten en bekijkt met een ironische glimlach de andere gestraften. Zijn blik blijft hangen op Halina die met een somber gezicht naar buiten kijkt. Fleur leest een roman, Eveline zit naast haar en maakt huiswerk. Gitta zit rechts vooraan aan een tafeltje. Ze heeft de koptelefoon van een diskman op, kauwt op kauwgum en bladert in haar met foto's volgeplakte, dikke agenda. Jelka komt met een boos gezicht binnen, zet haar rugzakje op een tafel en draait zich om naar de zaal. Ze loopt naar de rand van het podium.)

JELKA : Waarom zijn directieleden altijd zo onredelijk? Het zijn natuurlijk mannen, maar ik dacht dat er met Verbruggen wel te praten was. Hij heeft altijd zijn mond vol over zelfstandigheid, maar als ik een keer mijn mening geef, moet ik een middag nablijven. Mag ik tot half zes postzegels likken! *(Ze loopt terug en gaat onderuit op de stoel zitten.)*

BERNARD : Komt er nog iemand helpen?

JELKA : *(draait zich naar hem om)* Je denkt toch niet dat ik ook nog iets voor die kerel ga doen?!

HALINA : Wat moet er gebeuren?

BERNARD : Adressen schrijven, die brieven in drieën vouwen en in de enveloppen stoppen.

EVELINE : Waarom doen ze dat zelf niet?

BERNARD : De server is down. Daarom kan de secretaresse de adressen niet uitdraaien. En het moet vandaag de deur uit.

CHRIS : *(wijst)* Daar is de deur.

DIANA : *(staat op)* Ik wil je wel...

(Ze stopt en gaat weer zitten, omdat de deur open gaat en er een tas over het toneel vliegt. De boeken vallen eruit en glijden over de grond. Arnold komt briesend binnen.)

ARNOLD : DE KLOOTZAK!

CHRIS : Ook goedemiddag.

(Gitta zet haar diskman af om te kunnen horen wat er gebeurt. Fleur staat op om de boeken op te rapen.)

ARNOLD : Ik vermoord die man!

CHRIS : *(tegen Fleur)* Fleur, laat maar liggen die boeken, die heeft hij dan niet meer nodig.

ARNOLD : Altijd moet hij mij hebben, die hufter!

EVELINE : En wij dan?

ARNOLD : Maar ik had niets gedaan!

FLEUR : *(heeft de spullen in de tas gedaan en richt zich op.)* Waarom werd je dan naar Verbruggen gestuurd?

ARNOLD : Die kleine dwerg van aardrijkskunde zei dat ik zat te praten, maar dat was helemaal niet waar. Ik moest eruit, maar ik had niets gedaan, dus ik bleef zitten en toen kwam hij naar me toe, helemaal bleek, maar ik had echt niks gezegd, dus ik zei: "Maak je niet druk". Begon hij te schreeuwen: "D'ruit, d'ruit!" Ik stond op, maar ik kon er niet langs, dus ik zei: "Moet je wel even aan de kant gaan, ja". Ik dacht dat hij ontplofte, maar toen stapte hij opzij. Hij moet echt altijd mij hebben en dat is niet eerlijk. Ik kan er niet tegen als ik onrechtvaardig behandeld word, dat heb ik ook tegen Verbruggen gezegd. Maar die klootzak luistert helemaal nooit, die heeft gewoon de pik op me.

(Arnold loopt naar de rand van het podium in een spotlight. De rest van het toneel wordt halfdonker. Hij spreekt tegen het publiek.)

Ik heb mezelf niet gemaakt. En mijn ouders heb ik ook niet uitgekozen. Volgens mij wilden ze helemaal geen kind, ben ik een ongelukje. In ieder geval hebben ze mij meteen hele dagen in een crèche gestopt, zodat ze gewoon konden blijven werken. En wat heet gewoon? Zelfs in het weekend zie ik ze niet. Dan gaat mijn vader golfen en zit mijn moeder bij haar vriend in Amsterdam. Gelijk heeft ze. Ze zijn alleen maar niet gescheiden, omdat ze allebei geld in de zaak hebben zitten. Ik heb de school helemaal niet nodig, ik kom toch bij mijn vader in de zaak. En het enige wat je als autoverkoper moet kunnen is een beetje goed lullen. Maar mijn pa vindt dat ik eerst de havo moet halen. Alsof dat zo gemakkelijk is. Het is zo ontzettend saai, er gebeurt nooit eens iets. En als ik het een beetje gezellig probeer te maken, dan zit ik weer bij Verbruggen. Dat is een gefrustreerde macho. Met de meiden slijmt ie, maar als ik bij hem kom, dan luistert ie niet eens. Dan laat ie me eerst een tijd wachten tot ik helemaal opgefokt ben en dan zegt ie zo zuigend: ‘Zo, Arnold Hoevermans, heb je jezelf weer eens niet kunnen beheersen.’ En als ik wil vertellen wat er gebeurd is, kapt ie dat meteen af. Hij heeft het allemaal al van de docent gehoord. En als ik dan boos word, zegt ie: ‘Ja jongen, die toon, dat kan natuurlijk niet’. En vanmiddag liet hij me niet eens aan het woord komen. Hij had het helemaal gehad met mij. Ik was een hopeloos geval, een arrogant stuk vreten en veel te agressief. En bij Goossens was ik ‘volstrekt over de schreef’ gegaan. Dus moest hij me nu voor de vierde keer schorsen. En dat betekende dat ik van school werd verwijderd.

EVELINE : Wat doe je hier dan nog?

(Het toneel wordt weer verlicht. Arnold draait zich half om naar de anderen.)

ARNOLD : Als ik hier ook weg word gestuurd, moet ik van mijn pa naar een internaat. Dat betekent niet meer hockeyen, al mijn vrienden kwijt en een beetje afgebeeld worden door een stelletje slavendrijvers. Dus ben ik maar op de

zielige toer gegaan. Dat er een kleine terugslag was in mijn therapie om de agressieve buien onder controle te krijgen. En dat ik het thuis moeilijk had, omdat mijn ouders in scheiding liggen, dat soort werk. Dat doet het altijd, Verbruggen durft het toch niet bij mijn pa na te vragen. Als ik Goossens mijn excuses maakte, kwam ik er deze keer nog met twee uur corvee af.

HALINA : Ben jij ook in therapie?

ARNOLD : *(boos)* Welnee, dombo. Hoe kom je daar nou bij?

HALINA : Dat zei je net zelf.

ARNOLD : Dat was alleen maar een smoes om Verbruggen plat te krijgen.

JELKA : Waarom ben je nog steeds zo boos?

ARNOLD : Verbruggen belt vanavond mijn vader, dat ik de volgende keer van school word gestuurd. Dan mag ik in de Paasvakantie dus mooi niet mee op trainingskamp in Engeland.

JELKA : *(begrijpend)* Ja, dat is balen.

(Arnold pakt zijn tas en gaat zitten.)

BERNARD : Komt er nog iemand helpen?

GITTA : Laat Verbruggen het zelf doen!

BERNARD : Ga jij hem dat vertellen?

GITTA : Ik ben niet gek. Ik ga geen adressen schrijven!

BERNARD : Het is gewoon corvee, mens. Wil je soms liever de aula aanvegen?

GITTA : Daar hebben we die Turkse hoofddoeken toch voor.

(Eveline en anderen reageren met een afkeurende blik.)

BERNARD : Ik doe het niet in mijn eentje. *(Hij kijkt vragend naar de anderen.)*

JELKA : Ik vind het belachelijk dat wij het werk van de secretaresse moeten doen.

DIANA : *(gaat staan, tegen Bernard)* Ik help je wel.

CHRIS : Ze kan goed likken.

(Diana kijkt hem vuil aan en gaat weer zitten.)

BERNARD : Misschien mogen we eerder weg, als we klaar zijn.

CHRIS : Geloof je 't zelf?

JELKA : Voor half zes laat Verbruggen ons echt niet gaan.

BERNARD : (*gaat staan*) Maar als het werk niet af is, zitten we hier ook nog de hele avond.

CHRIS : Gezellig.

EVELINE : Dan wordt mijn vriend ongerust.

CHRIS : Is hij zo snel jaloers dan?

ARNOLD : Ik ga mooi weg om half zes. Sterke kerel die mij tegenhoudt.

BERNARD : Ik ga Verbruggen wel vragen of we weg mogen als de post klaar is.

(*Bernard vertrekt. Diana kijkt hem na.*)

ARNOLD : (*over Bernard*) Zachtgekookt ei.

FLEUR : Waarom zeg je dat nou? Ik vind het heel goed dat hij het vraagt.

(*Arnold stemt onwillig met Fleur in.*)

CHRIS : Arnold is een echte macho, die scheldt alleen als de ander het niet hoort.

ARNOLD : Liever een macho dan een mietje.

FMEUR : (*wil ruzie vermijden, tegen Chris*) Hé Chris, waarom heb jij eigenlijk straf gekregen?

CHRIS : Die ouwe vrijster van Frans...

GITTA : Nonnetje?

CHRIS : Ja, daar hadden we 'conversation' en ze wilde dat we Frans spraken, dus houdt iedereen zijn bek. Zegt ze in het Nederlands dat er een groot verschil is tussen mannen en vrouwen, daar konden we toch wel iets zinnigs over zeggen. Maak ik in mijn beste Frans een grapje en zeg: 'Et voe un fam?' Ligt de hele klas dubbel, maar dat mens heeft geen gevoel voor humor, dus ze schreeuwt: 'Eruit! En je komt er bij mij niet meer in!' Zeg ik: 'Dat wil ik ook helemaal niet.' Had je de klas moeten horen!

JELKA : Godgod, wat zijn we weer leuk.

CHRIS : Ze wees met die vogelklauw van haar naar de deur, dus ik dacht, ze wil me even niet zien.

ARNOLD : Dát had je snel door.

CHRIS : Maar mooi dat ik door Verbruggen uit de volgende les werd gehaald.

(Chris loopt naar de rand van het podium in een spotlight. De rest van het toneel wordt halfdonker. Hij spreekt tegen het publiek.)

Sjors Verbruggen is wel een aardige kerel, maar ik kreeg natuurlijk een strafmiddag. Niet omdat hij iets tegen me heeft, maar gewoon omdat die grap niet kon. Daar moet je verder ook niet moeilijk over doen. Er wordt sowieso te weinig gelachen. De mensen nemen zichzelf veel te serieus. En als het verkeerd gaat, ligt het altijd aan de anderen. Dan hebben ze een probleem, zeggen ze, maar dat is onzin. Dat probleem maak je zelf. Het zit allemaal in je hoofd. Het is maar net hoe je tegen de wereld aankijkt. Als je het journaal ziet, weet je dat het een rampzootje is. Daar kun je treurig van worden, maar daar wordt de wereld ook niet beter van. Mijn vader dacht vroeger dat hij de wereld beter kon maken. Op oude foto's heeft hij nog een baard en hele lange haren. Nú is hij kaal en groeien de haren uit zijn oren. Hij heeft de sociale academie gedaan en werkte in een buurthuis met 'kansarme jongeren'. Dat waren jongens, nooit meisjes, die geen zin in school hadden en al helemaal niet in werken. En daar praatte hij dan mee. Dat teveel ouwehoeren heb ik van hem. En hij zat bij de PSP, een pacifistische partij. Hij protesteerde tegen de kernwapens en was voor een rechtvaardige verdeling van kennis, macht en inkomen. Klinkt goed, hè! En wat heeft hij bereikt? Hij is nu directeur van het cultureel centrum, is voor de tweede keer getrouwd, met mijn moeder, en hij rijdt in een nieuwe Peugeot 406. Goeie baan, mooie vrouw, leuke auto. Ik snap alleen niet waarom hij mij al die oude verhalen vertelt en dan op zo'n toon zegt (*licht verwijtend*): "Vroeger.... toen hadden we nog idealen". Die zijn de vorige eeuw allemaal in de uitverkoop gedaan, dus wij zitten nu zonder.

Gelukkig maar. Ik vermaak me zo wel. Je moet jezelf niet zo serieus nemen.
En de rest van de wereld, die al helemaal niet.

(Het toneel wordt weer verlicht. Bernard komt binnen, Chris draait zich naar hem om.)

EVELINE : Wat zei Verbruggen?

BERNARD : We moeten tot half zes blijven en nog langer als de post niet klaar is.

ARNOLD : Dat heb je lekker geregeld.

DIANA : Hij heeft het tenminste geprobeerd.

GITTA : Ja, maar eerst hadden we gewoon tot half zes en nou zitten we hier de hele avond.

CHRIS : Laten we pizza's komen. Bernard betaalt.

JELKA : Ik verdom het om dat kutwerk te doen!

ARNOLD : Ik moet vanavond trainen. Anders word ik morgen niet opgesteld.

CHRIS : Wie is er hier nou een mietje?

ARNOLD : *(gaat driftig voor hem staan)* Er is hier maar één flikker en dat ben jij.

CHRIS : Ik heb niets tegen flikkers, maar wel tegen mietjes die in iemands hol kruipen als ze anders niet kunnen trainen.

(Arnold geeft Chris een stomp tegen zijn borst, Chris schopt hem met een karatetrap in zijn kruis.)

HALINA : *(gilt overstuur)* Neeee! Neeee! Niet doen!

(Bernard trekt Arnold weg en Eveline pakt Chris bij zijn arm. Halina snikt overstuur. Fleur slaat een arm om haar heen. Gitta zet de koptelefoon van haar discman weer op en sluit haar ogen.)

FLEUR : Ze zijn al gestopt. Je moet niet huilen.

(Ook Eveline komt bij haar staan. Halina wordt rustiger, maar trilt nog steeds.)

HALINA : Ik had mijn medicijnen een uur geleden al moeten innemen.

FLEUR : Heb je ze niet bij je?

HALINA : Ze zijn thuis. Of misschien in mijn kluisje.

EVELINE : Wat voor medicijnen heb jij dan?

HALINA : Seroxat.

JELKA : Een soort ecstasy, maar dan omgekeerd.

FLEUR : En waar is dat voor?

HALINA : Emotionele schommelingen, depressiviteit, bindingsangst, faalangst en dat soort dingen.

FLEUR : Ben jij eigenlijk voor alles bang?

HALINA : Ja, behalve voor spinnen... *(glimlacht)* Volgens mijn therapeut heb ik nooit goed afscheid genomen van mijn vader en nou moet ik leren om die gevoelens een plekje te geven. Maar die zijn vreselijk heftig, daar kan ik nog niet goed mee omgaan. Daarom moet ik die pillen slikken.

JELKA : De enige pil die ik slik is tegen zwangerschap.

HALINA : Jij weet niet hoe het is om elke dag wakker te worden met het gevoel alsof er een zware deken op je hoofd ligt!

JELKA : Bespaar me je zielige verhalen, Halina. Het is heel naar voor je dat je vader dood is, maar iedereen heeft zo zijn problemen.

HALINA : Ik durf ze tenminste aan te pakken.

JELKA : Ja, met pillen, daar gaan ze echt van weg.

FLEUR : Wat is bindingsangst eigenlijk?

HALINA : Dat je geen relatie durft aan te gaan, omdat je bang bent dat je weer verlaten wordt.

JELKA : Zo is het leven nou eenmaal, alles is eindig.

(Halina loopt het lokaal uit. Gitta zet de koptelefoon af.)

FLEUR : Wat ben jij hard zeg.

JELKA : Het is jammer dat er geen pil bestaat tegen gezeik, dan kon ze die ook nog slikken

(Eveline komt naar de rand van het podium, de rest van het toneel wordt zwak verlicht.)

EVELINE : Dit is pas de eerste keer dat ik een strafmiddag krijg. En het is niet terecht, maar Verbruggen vindt dat hij Bleeker moet steunen. Die kan gewoon geen orde houden, tenminste niet bij ons in 4 havo. Het is donderdagmiddag altijd een puinhoop, en dat ligt ook wel aan de klas, maar bij andere leraren zijn we wel stil. Je weet gewoon nooit waar je met die vent aan toe bent. Gisteren ook. Hij begint dan heel opgewekt en maakt allerlei stomme grapjes. Vraagt Peter of hij het proefwerk al heeft nagekeken, zegt hij: 'Nee, en dat is maar beter ook. Voor jullie humeur en het mijne.' En Bleeker discrimineert! De jongens kunnen zich niets permitteren, maar de meisjes krijgen meestal alleen een waarschuwing. Het is een oude kerel, zeker al vijftig. En ik vind het nogal onvolwassen dat hij week wordt van meisjes die met hun navel te koop lopen. Dat heb ik niet nodig, ik heb al een vriend en de jongens van school zijn sowieso te jong. Ik moet nog een jaar en dan ga ik de verpleging in, naar de opleiding in Rotterdam. *(glimlacht)* Daar woont Hans. Ik zou nu al in de trein hebben gezeten, als die stomme kerel me er niet uit had gestuurd. Voor niets. Hij stond een som uit te leggen, maar daar snapte ik de ballen van en toen moesten we stil aan het werk, maar dat gaat nogal moeilijk als je er helemaal niets van snapt. Dus ik vroeg het aan Joyce naast me die veel beter in wiskunde is. Toen werd hij boos op Joyce en zei dat ze op moest houden met dat gekakel. Diana en Mark had hij er al uitgestuurd, dus het was stom van me, maar ik kan er niet tegen als leraren onredelijk zijn, dus ik zei dat ze het mij alleen maar uitlegde. Na ja, toen kon ik vertrekken. Sjors Verbruggen is wel een aardige man, nog best jong, met krullen, maar ja, hij is conrector en doet nu eenmaal zijn werk. Hij was niet echt boos, maar als Bleeker zei dat het stil moest zijn, dan moest het ook stil zijn. De klas maakte er altijd een puinhoop van en ik

was al de derde die eruit was gestuurd, dus het werd tijd dat er eens stevig werd opgetreden. Nou ja, niets aan te doen.

(Het toneel wordt weer verlicht. Eveline loopt terug naar haar stoel. Arnold komt bij Diana staan. Ze ligt met haar hoofd op haar armen op de bank. Ze draait steeds haar hoofd de andere kant op als hij iets heeft gevraagd.)

ARNOLD : Te weinig geslapen? *(Diana blijft zo liggen.)* Korte nacht gehad? *(Geen reactie.)* Wie was de gelukkige?

DIANA : *(kijkt op)* Rot op!

ARNOLD : Was ie niet goed in bed? *(Diana zwijgt.)* Waarom zit je hier eigenlijk?

DIANA : Rot op, zei ik.

ARNOLD : Ze zeggen dat je iets met Verbruggen hebt.

DIANA : Je bent gek.

ARNOLD : Die houdt wel van een groen blaadje.

BERNARD : Laat haar met rust.

ARNOLD : Hou jij je erbuiten, stud.

BERNARD : Je laat Diana met rust.

ARNOLD : *(draait zich om en maakt zich breed)* Als jij de edele ridder uit wil hangen, zoek dan een echte maagd.

BERNARD : *(gaat half staan)* Doe normaal en laat haar met rust.

ARNOLD : Ik doe normaal. Iedereen weet toch dat Verbruggen slijmt met de meiden.

JELKA : Nooit iets van gemerkt.

ARNOLD : Hij valt niet op lesbo's.

JELKA : *(fel)* Ik ben geen lesbo!

GITTA : Waarom kom je dan nooit naar een schoolfeest?

JELKA : *(loopt naar Gitta)* Daar komen alleen van die stomme jongens. En die willen maar één ding.

GITTA : Als je verliefd bent, is dat toch niet erg.

JELKA : Je kunt toch ook verliefd zijn zonder meteen met elkaar in bed te duiken! Laatst ook weer, in de kroeg, kwam ik in gesprek met een kunstenaar, een hele interessante man die overal op de wereld geweest was. Daarna ging ik mee

naar zijn atelier om zijn werk te bekijken en hij wilde mij als model voor zijn volgende schilderij. Ik zit nog geen 10 minuten te poseren of hij zegt ineens dat hij nog niet geïnspireerd is en dat we eerst even moeten neuken, dat dat altijd helpt...

GITTA : En toen?

JELKA : *(haalt haar schouders op)* Daarna was hij nog steeds niet geïnspireerd.

GITTA : Dus... Heb je 't echt met hem gedaan?!

JELKA : Een vluggertje, ik vond er niks aan.

(Jelka loopt naar de rand van het podium en krijgt een spotlight. De rest van het toneel wordt halfdonker. Ze spreekt tegen het publiek.)

Ik dacht dat we op een heel ander level met elkaar bezig waren. Mooi niet dus. Dat hele gesprek dat we gevoerd hebben was alleen maar om mij uit de kleren te praten. En ik dacht nog wel dat volwassen mannen minder gestoorde opvattingen hebben over seks en relaties. Nou, forget it! Waarom al die meiden uit mijn klas zo met jongens bezig zijn, ik snap het niet. Mannen brengen niets dan ellende. En kijk ook maar eens naar de wereld. Het zijn altijd mannen die de baas spelen, mannen die oorlog voeren, mannen die anderen onderdrukken en helemaal de vrouwen. Het zijn gewoon de mannen die er altijd een puinhoop van maken. *(zwijgt even)* Ik denk dat ik altijd wel alleen zal blijven, ik moet de eerste leuke jongen nog tegenkomen. En aan vriendinnen heb je uiteindelijk ook niet zoveel, want diep in hun hart zitten ze toch allemaal op de prins op het witte paard te wachten. Zodra die binnenrijdt, laten ze alles vallen waar ze mee bezig zijn, inclusief hun beste vriendin. Ik maak me geen illusies. Je kan toch helemaal niemand vertrouwen.

(Halina komt terug. Het toneel wordt weer verlicht.)

FLEUR : Heb je je pillen?

HALINA : Nee, en ik mocht van Verbruggen niet eens naar huis om ze te halen. Mijn moeder moest ze maar brengen, maar die werkt.

JELKA : (*gemeen*) Krijg je nou ontweningsverschijnselen?

HALINA : Verbruggen vond dat ik best een uurtje zonder kon.

ARNOLD : Het is een vuile sadist.

DIANA : (*fel*) Hij kan ook heel aardig zijn.

ARNOLD : Tegen jou, ja, als je hem een beetje opgeilt. Tegen ons is hij veel strenger.

DIANA : Dat is niet waar! Kijk maar om je heen, er zijn hier veel meer meisjes.

ARNOLD : Ik zei toch dat hij een sadist was. Als hij ze niet krijgen kan, geeft hij ze straf.

DIANA : (*tegen Fleur*) Zeg jij eens wat, jij vindt hem toch ook aardig?

FLEUR : Helemaal niet.

DIANA : Je hebt zelf gezegd dat je verliefd op hem was.

FLEUR : Niet waar.

DIANA : Toen je scooter kapot was, heeft hij je na het feest naar huis gebracht, zodat je niet het hele eind in het donker hoefde te lopen.

(*Fleur zwijgt. Iedereen wacht gespannen op wat ze gaat zeggen.*)

FLEUR : Mijn scooter was helemaal niet kapot.

DIANA : En hij heeft je zeker ook niet thuis gebracht? (*Fleur zwijgt.*) Ik heb zelf gezien dat je in zijn auto stapte!

FLEUR : Hij heeft me niet metéén thuisgebracht. We zijn eerst naar zijn huis gegaan. Hij wilde nog even met me praten.

CHRIS : (*grappend*) Glaasje wijn erbij, je kent dat...

ARNOLD : Hou jij je bek! (*tegen Fleur*) Waarom deed je dat?

FLEUR : Ik wilde hem óók beter leren kennen! Sjors was altijd heel aardig tegen me. En tijdens proefwerken zat hij altijd zo naar me te kijken, als hij dacht dat ik het niet zag. Hij heeft een heel gezellig huis, met allemaal boeken. En een piano.

GITTA : En toen?

FLEUR : Ik kreeg cola van hem en toen kwam hij naast me op de bank zitten. Hij vertelde dat hij al zes jaar gescheiden was, maar gelukkig hadden ze geen

kinderen. En hij vroeg of ik nog steeds gedichten schreef, die wilde hij graag lezen.

GITTA : *(na pauze, teleurgesteld)* Was dat alles?

FLEUR : We hebben gewoon heel fijn gepraat.

JELKA : Wilde hij niks van je?

FLEUR : Hij raakte me helemaal niet aan.

GITTA : Samen op de bank!

FLEUR : Nou ja... We hebben wel gezoend.

JELKA : En hij heeft het met je gedaan!

ARNOLD : *(briest)* De klootzak!

(Fleur verbergt haar gezicht in haar handen.)

BERNARD : Verbruggen is toch niet gek?! Die gaat heus niet met een leerling naar bed, dan wordt hij ontslagen.

DIANA : Dus je was wel verliefd op hem!

FLEUR : Hij zei dat hij ook van mij hield!

DIANA : Ik geloof er geen reet van.

BERNARD : Waarom heb je het niet aan de rector verteld?

EVELINE : Die gelooft haar toch niet.

ARNOLD : Het is haar woord tegen dat van Verbruggen.

EVELINE : Zelfs als het waar is, ontkennen ze het. Ze zijn veel te bang dat het in de krant komt, dat kost de school leerlingen. *(Fleur snikt nog steeds. Eveline slaat een arm om haar heen.)* Zullen we samen naar de rector gaan? *(Fleur schudt haar hoofd.)*

DIANA : Zie je wel, er is niets van waar!

HALINA : Het slachtoffer van een verkrachting wordt nooit geloofd.

JELKA : Daar hebben we spuit elf.

HALINA : Dat is toch zo! Dan zeggen ze dat je het hebt uitgelokt.

BERNARD : *(tegen Fleur)* Wilde je het zelf ook?

ARNOLD : Dat doet er niet toe! Het is gewoon machtsmisbruik! Die kerel weet dat ze niets tegen hem kan beginnen.